Атомник України

№21 (912) 24 травня 2018 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ІЗ ПОЗАЧЕРГОВОГО ЗАСІДАННЯ ПРЕЗИДІЇ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ ПРОФСПІЛКИ

Атомпрофспілка України стоятиме на своїй позиції твердо

Саме на цьому наголошували учасники позачергового засідання Президії Центрального комітету профспілки, що відбулося у м. Київ 17 травня 2018 року. Вперше за останні роки як непланове/надзвичайне було скликано це поважне зібрання, зумовлене потребою обговорити невідкладне питання про подальші дії для забезпечення виконання вимог учасників попереджувальної акції протесту, організованої профспілкою 12 квітня поточного року, та відпрацювання у цьому контексті конкретного рішення на III Пленумі ЦК, який відбудеться 24 травня у місті-супутнику АЕС Южноукраїнську.

Відкриваючи засідання, в якому взяв участь директор з кадрів та соціальних питань ДП НАЕК «Енергоатом» Григорій Муляр, Голова профспілки Валерій Матов зазначив, що 16 квітня 2018 року на підставі резолюцій мітингів (див. «АУ» №16, 2018 р. — **Ред.**) ЦК Атомпрофспілки надіслав листи Президенту України, Прем'єр-міністру, Комітету Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки, НКРЕКП, Міністерству палива та енергетики, УкрЯТ, ДП НАЕК «Енергоатом», ДП «СхідГЗК», концерну «Ядерне паливо».

17 квітня отримано лист-підтримку від Генерального секретаря IndustriALL. Вальтера Санчеса, в якому він запевнив Атомпрофспілку у готовності подальшої підтримки на глобальному рівні. 24 квітня EPSU направив солідарне послання Атомпрофспілці, в якому підтримав її вимоги до Уряду щодо вирішення основних проблем у цьому секторі.

На офіційному сайті Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (НКРЕКП), 24 квітня 2018 року було розміщено інформацію щодо динаміки заробітної плати ДП НАЕК «Енергоатом» та врахування у тарифі на електроенергію заробітної плати Компанії порівняно із заробітною платою інших компаній енергетичного сектору. Атомпрофспілка вважає, що ця інформація не об'єктивна, тому що викладена без урахування специфіки атомної енергетики та значення саме у цій галузі людського фактора. Атомпрофспілка оприлюднила свою відповідь Національному регулятору у засобах масової інформації.

На лист Голови Атомпрофспілки Матова В.О. Прем'єр-міністру України Гройсману В.Б. від 16.04. 2018 р. №10/105-2 було отримано копію доручення віце-прем'єр-міністра Кістіона В.Є., яким він доручає міністру енергетики та вугільної промисловості Насалику І.С. опрацювати порушені у листі від профспілки питання та поінформувати Уряд про результати.

24 квітня міністр у свою чергу дав доручення на опрацювання питань своїм заступникам, керівникам де-партаментів, президенту ДП НАЕК «Енергоатом» та ін. Того ж дня, 24 квітня, міністру Насалику І.С. було надіслано листа за підписом Голови профспілки Матова В.О. з вимогою терміново зустрітися, щоб погодити спільні дії для забезпечення ефективної підготовки та участі у нараді з Прем'єр-міністром України. Під час перемовин із першим заступником міністра енергетики та вугільної промисловості Карп Г.В. Атомпрофспілці було обіцяно, що до 7 травня включно буде вирішено питання щодо дати зустрічі з міністром. Але, за інформацією Карп Г.В., міністр Насалик І.С. зустрічатися із керівництвом Атомпрофспілки відмовився. Головою Атомпрофспілки Матовим В.О. прийнято рішення про скликання позачергового засідання Президії ЦК профспілки для прийняття подальших рішень в умовах повної відсутності соціального діалогу із владою. Отже, за цей період від владних інституцій не було позитивного зворотного зв'язку. «Буквально в останні дні якось можновладці заметушилися, з'явилися, так би мовити, відписки: з адміністрації Президента України за підписом першого заступника її голови, Національного регулюючого органу, доручення віце-прем'єр-міністра Кістіона В.Є. тощо, — зауважив профлідер. Тому профспілкова позиція така, сьогодні прийняти рішення і виробити алгоритм наших подальших дій за трудові права атомників і розв'язання висунутих ними нагальних проблем.

(Закінчення на 2-й стор.)

КОМУНІКАЦІЯ — ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ДЛЯ ПРОДУКТИВНОЇ РОБОТИ

Шлях до перемоги неможливий без інформації

«Як правило, найбільшого успіху досягає той, хто володіє кращою інформацією». Мабуть, цією цитатою Бенджаміна Дізраелі можна характеризувати навчальний семінар з питань інформаційного забезпечення діяльності профспілкових організацій, який відбувся для членів комісій з інформаційної політики ЦК Атомпрофспілки та Центральної ради молоді профспілки 11–12 травня 2018 року на базі Навчально-методичного центру Федерації профспілкових організацій Чернігівської області.

Проведення цього семінару викликане, насамперед, необхідністю надати потрібні знання та навички профспілковим активістам, які відповідають за інформаційну роботу, в умовах глобального наступу на соціально-економічні та трудові права й інтереси членів профспілки. Ще однією з причин організації цього навчального заходу було те, що в сучасних умовах розвитку інформаційної сфери, з появою нових цифрових комунікацій, поширенням соціальних мереж та інших месенджерів, з'явилася можливість доведення оперативної інформації до членів профспілки, а також підвищилася відповідальність за інформацію, яка розповсюджується через них.

У сучасному світі системи комунікації стали простішими. Інтернет, соціальні мережі, месенджери, розвиток інформаційних технологій дозволяють практично кожному члену профспілки стати джерелом інформації та поширювати її.

На такій хвилі і розпочали роботу Віталій Копиш, керівник Центру освіти дорослих «Перспектива» НМЦ профспілок та Володимир Ковальчук, юрист навчально-методичного центру.

У своїх презентаціях вони зупинилися на питаннях пріоритетів інформаційної роботи в профспілці в сучасній медіареальності, тенденції розвитку, ролі та місці соціальних мереж у суспільстві, необхідності застосовувати сучасні засоби комунікації, зважаючи на їх доступність, обхват аудиторії, швидкість розповсюдження інформації та інші можливості.

(Закінчення на 3-й стор.)

ЗАХИСТИМО ТИХ, ХТО ЗАХИЩАЄ НАС!

Рівненські атомники на передовій «фронту підтримки»

Допомагати українському війську колектив РАЕС розпочав ще у квітні 2014 року. Відтоді спільними зусиллями на потреби військовослужбовців було зібрано майже два мільйони гривень, зокрема, для придбання провізії, матеріально-технічного забезпечення, екіпірування добровольців, колег та інших воїнів.

Завдяки активному волонтерському руху РАЕС разом із представниками місцевої організації Української спілки ветеранів Афганістану та небайдужими громадянами у зону бойових дій неодноразово відправлялися продукти харчування, предмети першої потреби, оптичне обладнання, рації, прилади нічного бачення та тепловізори, монокуляри, маскувальні сітки, одяг, господарські товари, медпрепарати, інструменти тощо.

Нещодавно знову відбулася чергова передача гуманітарної допомоги в район проведення операції Об'єднаних сил для українських захисників, які стримують збройну агресію РФ у Донецькій та Луганській областях. На суму близько десяти тисяч гривень, яку зібрали представники колективу РАЕС та жителі міста-супутника, закуплено чотири маскувальні сітки, «далекомірні» бінокль та монокуляр, набір інструментів для ремонту автомобільної техніки.

За словами працівника РАЕС, голови місцевої Спілки афганців Петра Ширка, військові, які гідно несуть звання доблесних захисників Вітчизни, передають усім небайдужим щирі слова вдячності за моральну та матеріальну підтримку, яка вкрай необхідна їм у цей непростий час.

ПРОФСПІЛКОВИЙ ЛІДЕР ТОЙ, КОМУ ДОВІРЯЮТЬ

Новые вершины Натальи ЕРМОЛИНОЙ

В профсоюзном комитете Запорожской АЭС каждый трудится с душой. А по-другому нельзя — это ведь работа с людьми!

В 19 лет Наталья Ермолина устроилась работать на завод строительных конструкций. И буквально сразу же ее захватила профсоюзная жизнь. Довелось поработать с Виктором Петровичем Калиниченко, который был председателем профкома ЗСК. Были и другие, кто серьезно повлиял на ее профессиональное становление.

«На завод я пришла работать делопроизводителем. Не знаю, случайно ли так получилось, или мой характер диктовал, чем мне нужно заниматься, но я стремительно окунулась в профсоюзное движение. Помню, как на ЗСК приезжала Наталья Николаевна Скорых. Вместе с Виктором Петровичем они решали множество серьезных вопросов. Я видела реальную работу профсоюза и его возможности. Видела, как можно помогать работникам. И на меня, тогда еще совсем девчонку, это произвело серьезное впечатление», — рассказывает Наталья.

На ЗСК она проработала совсем недолго. В 1996 году перешла на Запорожскую АЭС инструктором цехового комитета энергоремонтного подразделения.

(Окончание на 2-й стр.)

БЕЗПЕКА ЕНЕРГЕТИЧНА — ЦЕ ГАРАНТІЯ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ

Як в електроенергетиці України нарешті перейти від виживання до розвитку

Енергетика країни сьогодні перебуває в ситуації, з якої вкрай складно знайти вихід. Але він все ж є

Енергетична безпека — чи не найважливіша складова в життєдіяльності кожної країни. А одним із аспектів енергобезпеки є стан потужностей із виробництва електроенергії та перспективи їх розвитку на найближчу і довгострокову перспективу. Тут же, у свою чергу, надзвичайно важливо мати співвідношення джерел генерації, яке гарантуватиме надійне електропостачання країни за різних умов (день-ніч; зима-літо і т.д.). І, звичайно, енергетична безпека не може розглядатися у відриві від стану економіки країни.

(Продовження на 3-й стор.)

АТОМНІ НОВИНИ

Юрій НЕДАШКОВСЬКИЙ: «Будівництво ЦСВЯП та всі заходи, що з ним пов'язані, фінансово забезпечені»

Саме таку тезу озвучив президент НАЕК «Енергоатом» Юрій Недашковський під час другої в цьому році зустрічі міжвідомчої групи та оперативного штабу «Будівництво Централізованого сховища відпрацьованого ядерного палива реакторів ВВЕР АЕС України», що відбулась у середині травня на будівельному майданчику ЦСВЯП.

У нараді під головуванням Юрія Недашковського взяли участь голова Державної інспекції ядерного регулювання України Григорій Плачков та заступник директора Департаменту з питань безпеки ядерних установок — державний інспектор Олександр Григораш, представники Державного агентства з управління зоною відчуження Анатолій Лазаренко та Анатолій Лейбзон, представники ПАТ «Укрзалізниця», генеральний директор Holtec Ukraine Сергій Тараканов, директор департаменту регіонального розвитку та житлово-комунального господарства Київської обласної державної адміністрації Сергій Золін, очільник Іванківської райадміністрації Максим Лісогор, представники Поліської райадміністрації та міста Славутич, а також представники Енергоатома та підрядних будівельних і проектних організацій.

Відкриваючи засідання, Юрій Недашковський зауважив, що всі питання щодо фінансово-технологічної складової реалізації проекту — закриті: «Ми інформували про те, що урядова американська Корпорація зарубіжних приватних інвестицій OPIC забезпечила страхування політичних ризиків за зобов'язаннями ДП НАЕК «Енергоатом» по кредитній лінії на суму 250 млн дол. для фінансування всієї програми будівництва ЦСВЯП. Відповідно до механізму кредитування, Bank of America/Merrill Lynch вже організував розміщення облігацій з фіксованою ставкою на фондовому ринку США. У лютому всі транзакції по цьому питанню були закриті, а всі облігації розміщені на фондовому ринку США». Він також роз'яснив, що на спеціально відкриті рахунки Енергоатома вже надійшла частина коштів, яка відповідає лімітам фінансування. «Таким чином, будівництво та всі заходи, що з ним пов'язані, фінансово забезпечені».

Обговорюючи соціальні аспекти реалізації проекту, було зауважено, що в цих питаннях є низка невирішених проблем. Енергоатом згідно зі звітними даними вже освоїв 880 млн грн, а 10% — тобто 88 млн грн, це ті кошти, які Компанія зарезервувала та готова перерахувати на об'єкти соціального призначення для Поліського, Іванківського району та м. Славутич. Зараз у Компанії триває підготовка та доопрацювання проекту двосторонньої угоди (договору) між Енергоатомом та Київською обласною державною адміністрацією (КОДА), але й тут є деякі перепони та колізії.

Щодо ходу будівельних робіт на майданчику ЦСВЯП було відзначено, що всі роботи на об'єкті, замовником яких є Енергоатом, виконуються за графіком. Очільник Holtec Ukraine Сергій Тараканов підтвердив, що перший комплект обладнання для ЦСВЯП — устаткування перезавантажувального кластеру вже прямує в Україну, і до кінця травня очікується прибуття вантажу на будівельний майданчик. Паралельно Енергоатом у повному об'ємі виконує всі модифікації на ядерних установках. Наразі завершені всі тендерні процедури та законтрактовано основний обсяг обладнання, яке необхідне для модернізації трьох атомних електростанцій — Хмельницької, Рівненської та Южно-Української.

Окремий блок питань був присвячений розвитку інфраструктури комплексу «Вектор» та підведенню під'їзної залізничної колії до ЦСВЯП (сумарно близько 80 км). Зокрема, Енергоатом спільно з Державним агентством з управління зоною відчуження (ДАЗВ) ініціював проведення великої міжвідомчої наради у Кабінеті Міністрів України під головуванням віце-прем'єр-міністра Володимира Кістіона. Під час наради було прийнято рішення щодо фінансового, проектного та організаційного забезпечення і прискорення будівництва залізничної колії на ділянці «Овруч — Вільча — Янів», яким опікується ПАТ «Укрзалізниця», що має забезпечити синхронізацію строків введення в експлуатацію ЦСВЯП паралельно з усією залізничною інфраструктурою.

Крім того, були обговорені проблемні питання щодо забезпечення електропостачання ЦСВЯП та проект модернізації підстанції «Вектор». Стан реалізації модернізації та реконструкції інфраструктурних об'єктів: мостових переходів, автодоріг для важких та великогабаритних вантажів, без реконструкції та модернізації яких неможливо буде активними темпами вести будівництво.

Також було зазначено, що з моменту проведення першого засідання штабу в лютому 2018 року всі організаційні та фінансові заходи були виконані в повному об'ємі. Енергоатом склав, погодив з усіма інстанціями та затвердив графік будівництва та введення в експлуатацію пускового комплексу: установка перших контейнерів відбудеться 31 березня 2020 року.

Зокрема, коментуючи це питання, Юрій Недашковський наголосив, що під час заходів, присвячених 32-м роковинам катастрофи на Чорнобильській АЕС, та знакової, на його думку, наради з питань удосконалення державної політики щодо відродження територій, що зазнали радіоактивного забруднення та соціального захисту постраждалих осіб внаслідок Чорнобильської катастрофи, Президент України Петро Порошенко дуже чітко дав зрозуміти, що бере під особистий контроль строки виконання усіх робіт, пов'язаних з рекультивацією зони відчуження та повернення її до життя.

ІЗ ПОЗАЧЕРГОВОГО ЗАСІДАННЯ ПРЕЗИДІЇ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ ПРОФСПІЛКИ

Атомпрофспілка України стоятиме на своїй позиції твердо

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Влада на всіх рівнях сьогодні імітує/ігнорує соціальне партнерство, отже головним інструментом впливу на неї залишається акція протесту». Валерій Матов підкреслив, що потрібно, насамперед, акцентувати увагу на тому, що впродовж багатьох років в Україні відсутні системна державна підтримка атомно-енергетичного комплексу, формування справедливої тарифної політики, важливою компонентою якої є заробітна плата. Саме справедливий атомний тариф, який утричі сьогодні менший від тарифу приватних ТЕС, може забезпечити соціальний пакет працівників достатнім фінансуванням.

Дискусія щодо цього основного питання пройшла майже професійно. Члени Президії ЦК констатували, що ситуація у ядерній галузі, без перебільшення, передкризова, яка дедалі ускладнюється, дестабілізує її фінансово-економічний стан та соціальне становище працівників. Може, високопоставленим чиновникам здається, що нагнітається надмірна атмосфера, згущуються барви. Реально — ситуація більш загрозлива. Ось витяг із листа президента НАЕК «Енергоатом» Юрія Недашковського на доручення віце-прем'єра Кістіона В.Є., дослівно: «За результатами розгляду Звернення Голови Атомпрофспілки Матова В.О. до Прем'єр-міністра України Гройсмана В.Б. від 16 квітня 2018 року повідомляємо таке: серед питань, які порушили учасники акції протесту Атомпрофспілки у містах-супутниках АЕС України, основними були заборгованість ДП «Енергоринок» перед ДП НАЕК «Енергоатом» та дискримінаційні підходи до Енергоатома з боку НКРЕКП щодо формування тарифу на електроенергію, що відповідно впливає на рівень оплати праці персоналу Компанії. Під час формування тарифу на виробництво електричної та теплової енергії, яка виробляється на атомних електростанціях, на 2018 рік НАЕК «Енергоатом» було надано до НКРЕКП розрахунок фонду оплати праці на 8,5 млрд грн, що на 47% більше, ніж затверджено на 2017 рік. Розрахунок було виконано згідно з Порядком визначення витрат на оплату праці, які враховуються у тарифах на розподіл електричної енергії... НКРЕКП наприкінці 2017 року переглянула розмір коштів для НАЕК «Енергоатом» у бік збільшення згідно з Порядком, при цьому зростання фонду оплати праці стосовно 2017 року становило лише 17,3%. За статистичними даними, середня заробітна плата працівників промисловості України зросла з 2013 року більш як удвічі, тарифна заробітна плата працівників ДП НАЕК «Енергоатом» — в 1,7 разу, тобто темпи зростання заробітної плати працівників Компанії відстають від темпів зростання заробітної плати у промисловості України на 36%. Атомна енергетика — наукомістка галузь, яка потребує використання висококваліфікованого персоналу для експлуатації, ремонту, підвищення безпеки, продовження експлуатації, модернізації та реконструкції ядерних об'єктів. Безпечна експлуатація АЕС — це безпечне життя всього населення України. Також на рівень оплати праці впливають умови праці працівників — від нормальних до особливо шкідливих. Висококваліфіковані працівники НАЕК «Енергоатом» затребувані в усьому світі і на сьогодні фактично єдиним фактором, який стримає відплив кваліфікованих кадрів, може бути рівень заробітної плати, адже соціальні програми скорочені до мінімального обсягу. Індекс інфляції в Україні з 2013 року становить 230%, тоді як зростання середньої заробітної плати працівників Компанії за такий само період становить лише 167%. Вважаємо, що настав час вирівняти ці показники з початку 2013 року. Потрібно звернути увагу на те, що під час розрахунку фонду оплати праці на 2018 рік НКРЕКП не брала до уваги введення в експлуатацію протягом 2017–2018 років нових ядерних об'єктів, таких, як комплекси з переробки РАВ на Запорізькій і Рівненській АЕС, Централізоване сховище відпрацьованого ядерного палива, також будуються такі життєво необхідні об'єкти, як азотно-киснева станція на ЗАЕС, комплекс бризкальних басейнів на ЮУАЕС тощо. Для експлуатації цих об'єктів потрібно додатково 356 штатних одиниць.

Шановний Володимире Євсейовичу, попри всі складнощі, при підтримці уряду України нам вдається позитивно розв'язати проблеми фінансування будівництва ЦСВЯП, підвищення безпеки та продовження термінів експлуатації енергоблоків. Головним з невирішених питань є фактично заморожений рівень заробітної плати атомників. Адміністрація Компанії у рамках соціального партнерства веде соціальний діалог з профспілками з метою уникнення трудових конфліктів, позитивно впливає на виробничу діяльність, але резерви для пошуку компромісів поступово вичерпуються без вирішення головного питання — підвищення заробітної плати, про що уже згадувалося».

«Отже, профспілка вимушена діяти відповідним чином, організовуючи колективні заходи на захист інтересів працівників і перспектив розвитку ядерної енергетики та атомно-промислового комплексу. І ми на цьому твердо стоїмо», — резюмували учасники засідання.

Чого хочуть українські ядерники? Про це як останнє попередження владі про загрозу розвалу галузі — рішення Президії ЦК профспілки від 17 травня №П-6-1 «Про початок протестних дій за гідну працю та справедливу її оплату», дослівно: «Заслухавши інформацію Голови Атомпрофспілки Матова В.О., заступника Голови профспілки — голови ППО ДП НАЕК «Енергоатом» Лича О.В., заступника Голови профспілки Пруднікова П.В. та розглянувши матеріали щодо результатів попереджувальної акції протесту 12.04.2018 р., Президія Центрального комітету профспілки

ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Зазначити, що вимоги 12-ти тисяч учасників попереджувальної акції протесту, яка відбулась у восьми містах, де мешкають працівники підприємств атомного енергетично-промислового комплексу України, залишились без належної реакції та уваги адресатів.

2. Підтвердити основні вимоги резолюцій попереджувальних мітингів, як головні вимоги протестних дій Атомпрофспілки, а саме:

— негайний розгляд на нараді під особистим керівництвом Прем'єр-міністра України Гройсмана В.Б. проблемних питань діяльності ДП НАЕК «Енергоатом», ДП «СхідГЗК» та інших підприємств ядерної галузі;

— встановлення справедливого тарифу для ДП НАЕК «Енергоатом»;

— підвищення в рази рівня оплати праці працівників атомного енергетично-промислового комплексу;

— негайне вирішення питання ліквідації заборгованості ДП «Енергоринок» перед ДП НАЕК «Енергоатом» за відпущену електроенергію;

— затвердження Державної цільової економічної програми розвитку атомно-промислового комплексу України.

3. Внести на розгляд III Пленуму ЦК Атомпрофспілки, який відбудеться 24 травня 2018 року у м. Южноукраїнськ, проект Плану проведення протестних дій, персонального складу Координаційної ради та дати початку кампанії.

4. Звернутись до народних депутатів України, громадських об'єднань, Федерації профспілок України, глобальних та європейських профспілок за підтримкою справедливих вимог атомників.

5. Контроль за виконанням постанови покласти на Голову Атомпрофспілки Матова В.О.»

Президія також ухвалила відповідні постанови з розглянутих питань, які передували підготовці до Пленуму ЦК профспілки.

Насамкінець Голова Атомпрофспілки Валерій Матов під дружні оплески вручив відзнаку профспілки голові первинної профспілкової організації ПраТ «Київський інститут «Енергопроект» Ганні Перевозніковій за сумлінну працю та з нагоди її ювілейного дня народження.

Фотоінформація Миколи ВАРЧИНОГО

ПРОФСПІЛКОВИЙ ЛІДЕР ТОЙ, КОМУ ДОВІРЯЮТЬ

Новые вершины Натальи ЕРМОЛИНОЙ

(Окончание. Начало на 1-й стр.)

Довольно длинный отрезок ее профессиональной жизни — десять лет — был посвящен ЭРП. И хотя потом Наталья Ермолина перешла непосредственно в профком, до сих пор считает это подразделение своим родным коллективом.

«Конец 90-х был очень непростым периодом. Начались трудности с выплатой заработной платы. И профсоюз серьезно отстаивал интересы коллектива. Думаю, многие об этом помнят. Да, все это было, вплоть до дежурств по ночам… И я принимала участие в этом движении. Рядом было много единомышленников. Тогда поняла, что поддержка — это еще одно характерное качество профсоюза».

С 2006 года Наталья Ермолина работает экономистом профкома. В какой-то момент желание заниматься профсоюзной работой и дальше переплелось со стремлением реализовать полученное экономическое образование, приносить пользу уже в новом качестве. Сегодня эта работа приносит ей удовлетворение, хотя назвать ее простой тоже нельзя. Профком ведет многогранную деятельность по разным направлениям, будь то спортивные, культурные, благотворительные мероприятия или же социальная адресная помощь. Каждое такое мероприятие должно быть обязательно подтверждено сметой. Это постоянные финансовые расчеты, распределения, подготовка документов. И сегодня экономист профкома тесно взаимодействует с председателями цеховых комитетов, с орготделом и бухгалтерией Запорожской АЭС.

Родом Наталья Владимировна из России. Ее семья много путешествовала. Довелось им жить и в Крыму, и на Урале. А в десятилетнем возрасте оказалась с родителями в Энергодаре, который стал для нее родным городом. Тем не менее любовь к путешествиям, привитую в раннем детстве, она сохранила на всю жизнь: «Раньше мы с мужем ездили более активно. Сами составляли себе и планы, и маршруты, выбирали страны и места, где очень хотелось побывать. Сейчас это пока ушло на второй план, на первом — ребенок. Сыну 3 года, и с ним мы сейчас ездим по Украине, потому что и у нас есть на что посмотреть и чему удивляться».

А еще оказалось, что она, в отличие от супруга, любит виды спорта, которые повышают адреналин в крови. Успела испытать себя в прыжках с моста (банджи-джампинг) и в глубоководных погружениях. Говорит, это ни с чем не сравнимое удовольствие — преодолеть свой страх, сделать уверенный шаг в пустоту, чтобы потом испытать необыкновенный эмоциональный подъем, ощутить гармонию с собой.

Сейчас, правда, от экстрима Наталья Владимировна отказалась. Но это временно. Подрастающий в семье малыш уже сам начинает задавать тон. Собирается покорить Эльбрус, как его бабушка — Зинаида Сулеймановна, работник ЭРП. Поэтому впереди у этой семьи — новые вершины!

Людмила ГОТЫЧ

Профспілки відповідно до Конституції України є єдиними організаціями, яким делеговано право на захист прав та інтересів трудящих!

КОМУНІКАЦІЯ — ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ДЛЯ ПРОДУКТИВНОЇ РОБОТИ

Шлях до перемоги неможливий без інформації

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

На особливості дотримання юридичних аспектів розповсюдження інформації наголосив Володимир Ковальчук при розкритті теми «Правові аспекти інформаційної діяльності». Слухачам були доведені загальна правова база для проведення інформаційної роботи, більш детально розглянуті положення законодавчих актів та відповідальність за їх порушення. Особливу увагу було звернено на право та шляхи отримання профспілками інформації з різних джерел.

Наступне питання, висвітлене на семінарі, було присвячене розвитку системи внутрішніх комунікацій профспілки, а також роботі із зовнішніми інформаційними викликами. Не секрет, що і в сучасних умовах, у період загострення відносин між владою, роботодавцями та профспілками, з метою зниження авторитету, іміджу профспілок в інформаційне поле впихають різні негативні, часто надумані інформаційні викиди. Протистояти цим викидам, набути досвіду, як спростовувати їх та доводити правдиву інформацію до суспільства, членів профспілки за допомогою сучасних інформаційних заходів, і було присвячене чергове завдання під назвою «Іміджеві втрати» (Протидія «чорному» PR»).

Кожна з навчальних груп отримала інформацію, яку мала б спростувати. За допомогою сучасного програмного забезпечення VideoShou необхідно було створити та оформити у вигляді прес-конференції медіа-файл, яким спростовується недостовірна інформація.

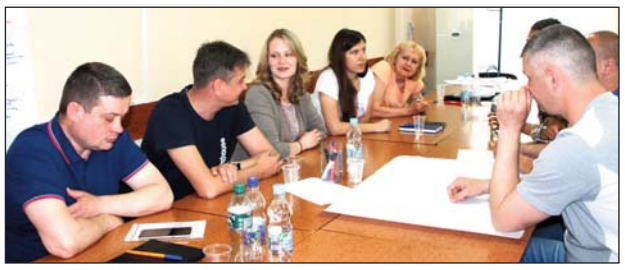

Кожна з команд креативно підійшла до виконання цього завдання та надала на загальне обговорення свої роботи. Кожна з робіт викликала бурхливу реакцію та показала, що цей вид інформаційної боротьби з недостовірною інформацією повинен застосовуватися в роботі профспілкової організації.

Далі в учасників заходу викликала зацікавленість тема знайомства з правилами комунікації у цифровому світі та ознайомлення з практичними аспектами інформаційної роботи із застосуванням сучасних месенджерів Viber, Facebook, Google forms тощо. Кожен з учасників, незважаючи на те, що він є активним користувачем цих засобів, відкрив багато нових можливостей для застосування у своїй роботі.

На завершення семінару учасниками був розроблений проект рекомендацій щодо проведення інформаційної роботи в профспілкових організаціях. Перед ними були поставлені питання, на які вони мали надати відповідь, а саме: який вигляд мають профспілкові організації в очах влади, роботодавців, членів профспілки, засобів масової інформації, членів альтернативних профспілок та безпартійних; якими профспілки повинні бути та що для цього необхідно зробити в інформаційному плані.

Розробка проекту рекомендацій проходила жваво в групах та дала змогу поглянути на них з різних боків різними командами, вислухати думки та дати відповіді на суперечливі погляди. Про свої результати роботи доповідали за напрямами обговорення Юлія Козирєва, Леонід Волков та Богдан Сердюк.

Рекомендації такого документа нададуть можливість профспілковим організаціям налагодити інформаційну роботу, поєднуючи традиційні методи її ведення з сучасними змінами в інформаційному полі.

Що показав семінар:

— маючи програмні документи щодо інформаційної діяльності, у профспілці не налагоджена повною мірою інформаційна система, яка повинна поєднати у собі інформаційну роботу як серед членів профспілки, так і зовні;

— спільна робота досвідчених фахівців з інформаційної діяльності та молоді, яка тільки розпочинає свій профспілковий шлях, під керівництвом спеціалістів навчально-методичного центру, модераторів Атомпрофспілки має продовжуватися та бути регулярною;

— паралельно з сучасними методами та формами проведення інформаційної роботи потрібно не забувати та використовувати традиційні інформаційні технології;

— питання переведення на новітні цифрові технології документообігу профспілкових організацій та обліку членів профспілки набуло актуальності та потребує втілення в роботу профспілки.

За результатами семінару учасники навчального заходу разом з набутими знаннями та практичними навичками отримали сертифікати про підвищення кваліфікації, які вручив Віталій Копиш.

МИХАЙЛЮК Г.О.,
провідний експерт
Чорнобильської ООП

БЕЗПЕКА ЕНЕРГЕТИЧНА — ЦЕ ГАРАНТІЯ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ

Як в електроенергетиці України нарешті перейти від виживання до розвитку

(Продовження. Початок на 1-й стор.)

Не так давно було прийнято «Оновлену енергетичну стратегію України до 2035 року». В ній визначено основні показники та напрями діяльності з різних видів генерацій електроенергії. Однак цей об'ємний документ, як і всі попередні його варіанти починаючи з 2006 року, має занадто загальний характер, і в багатьох аспектах не видається досить обґрунтованим. Бракує Стратегії й конкретних завдань та критеріїв їх виконання. Значною мірою, якщо дивитися реалістично, це, швидше, протокол про наміри, аніж керівництво до дії.

Як бути? Енергетика країни сьогодні в ситуації, з якої вкрай складно знайти вихід. Але він все ж є.

СТРАТЕГІЯ БЕЗ ПЕРСПЕКТИВИ

Енергетична безпека трактується як захищеність громадян і держави в цілому від загроз дефіциту енергії та енергоресурсів, що виникають через негативні природні, техногенні, управлінські, соціально-економічні внутрішні чинники та зовнішньополітичні фактори впливу. При розгляді цього питання необхідно брати до уваги відповідність виробництва електроенергії потребам країни, наявність первинних енергоресурсів (вугілля, газу, нафти, урану, а також сонця, вітру, води). Але в Оновленій енергетичній стратегії України до 2035 року (Стратегія-35) немає оцінок ризиків, немає методів управління ними, що, як відомо, стало причиною провалу попередніх Стратегій.

Як і попередні, Стратегія-35 мало акцентує уваги на завданнях, які повинні бути реалізовані в конкретні періоди часу, особливо в перші 3-5 років її виконання. Крім того, в документі практично немає бачення подальшого розвитку електроенергетики України, наприклад, до 2050 чи 2075 років або до кінця XXI століття, адже подальший розвиток прямо пов'язаний із реалізацією Стратегії-35. Енергетична стратегія — це невід'ємна складова стратегії економічного розвитку країни, оскільки виробництво електроенергії повинне забезпечити стійкий розвиток економіки у відповідності з принципами і положеннями, обґрунтованими економічною наукою.

Як буде розвиватися економіка України, якою буде її структура? Якщо країна буде орієнтуватися на «важку» індустрію (металургія, хімія, оборонна та важка промисловість) – це одна потреба в електроенергії. Ставка на високотехнологічну продукцію — інша. Які очікуються темпи розвитку економіки і підйому життєвого рівня населення? Інформації в документі з цих питань украй мало для адекватного обґрунтування рівня електроспоживання.

Електроенергетика — це галузь із надзвичайно тривалим інвестиційним циклом. Наприклад, від ідеї побудувати ядерний енергоблок до його введення в експлуатацію потрібно від 12 до 15 років. І це при наявності згоди в суспільстві та наявності політичної волі у влади. Таким чином, рішення, прийняті сьогодні, реалізуються якраз до 2035 року. Очевидно, що стратегічне планування електроенергетики країни необхідно розглядати на період до 2050 року з оцінкою перспектив до кінця XXI століття (з безумовним уточненням показників раз у 5 років). Основні види генерації електроенергії в Україні в даний час включають: теплову і атомну енергетику, а також відновлювані джерела електроенергії (ВДЕ): гідроенергетику (гідроелектричні станції, ГЕС), і гідроакумулюючі станції (ГАЕС); сонячні електростанції (СЕС) та вітряні електростанції (ВЕС). Є й інші джерела виробництва електроенергії, але їх роль украй незначна. У кожній із цих складових є проблеми, що впливають на енергетичну безпеку країни. Важливими є питання економічно і технологічно обґрунтованого поєднання і спільної роботи зазначених джерел електроенергії. Зупинимося на стані й перспективах кожного виду генерації.

ТЕПЛОВА ЕНЕРГЕТИКА

Тут стан критичний. Встановлена потужність теплових електростанцій (ТЕС) і теплових електроцентралей (ТЕЦ) становить близько 62% загальної встановленої потужності всієї електрогенерації України, але виробляють вони лише близько 40% електроенергії в країні (39,5% у першому кварталі 2018 року). ТЕС працюють при вкрай низькому коефіцієнті використання встановленої потужності та неприпустимих екологічних показниках. Усі вони вже виробили свій розрахунковий ресурс і багаторазово його перевищили. Витрати умовного палива на вироблення однієї кіловат-години електроенергії перевищили 400 грамів, у той час як ця величина у 1991 році була на 70-80 грамів нижче.

Якщо витрати умовного палива на вироблення електроенергії зменшити до рівня 80-х років минулого століття, то теплова енергетика України витрачала б майже на третину менше вугілля, ніж вона спалює сьогодні. За різними оцінками, до 2035 року має бути остаточно виведено з експлуатації до 7000 МВт потужностей ТЕС України. Здавалося б, усі сили повинні бути кинуті на реконструкцію діючих ТЕС і будівництво нових сучасних електростанцій. Фантастичний тариф, діючий зараз для ТЕС (утричі перевищує тариф на електроенергію атомних електростанцій (АЕС), здавалося б, дозволяє цим займатися. Однак реконструкція, яку виконують зараз власники ТЕС, спрямована, судячи зі всього, на вижимання з обладнання «пенсійного» віку навіть того, що вичавити з нього вже неможливо. Кількість реконструйованих блоків зростає і... зростає витрата палива на вироблення електроенергії. Резонно поставити запитання — це реконструкція чи комерція на користь, скажемо так, вузького кола олігархів та тих, хто сприяє їм із високих чиновницьких крісел? І як довго триватиме така політика? Адже без сучасної та ефективної теплової енергетики країні не вижити — не врятують ні АЕС, ні ВЕС, ні сонячні СЕС.

А які перспективи розвитку теплової енергетики? Має бути чітко сформульована її роль у поєднанні з іншими генеруючими потужностями. З огляду на високу значимість фактору маневреності, який притаманний ТЕС, найбільш розумним є використання сучасних парогазових і газових установок. Безумовно, необхідні й сучасні високоефективні теплоелектростанції, що працюють на вугіллі, але треба пам'ятати про надзвичайно жорсткі екологічні обмеження, встановлені Паризькою кліматичною угодою від 12 грудня 2015 року.

Звичайно ж, потрібна детальна оцінка ресурсної бази теплової енергетики з урахуванням багатьох, у тому числі політичних аспектів. Виконуватися ця оцінка повинна у жорсткій прив'язці до типів і місць розташування енергетичних установок, які планується побудувати. Стратегія-35 про це не говорить.

АТОМНА ЕНЕРГЕТИКА

На тлі очевидної деградації теплової генерації атомна енергетика об'єктивно посіла провідне місце у забезпеченні країни електроенергією. Лише близько чверті встановлених генеруючих потужностей країни становлять АЕС, але при цьому вони виробляють більше 50% електроенергії (49,4% за підсумками першого кварталу 2018 року та 56,6% за підсумками 2017 року).

У цій галузі електроенергетики також є проблеми, які потребують вирішення в найближчій і довгостроковій перспективі.

Передусім, це забезпечення безпеки АЕС. Цьому завданню приділялася і приділяється першочергова увага, розроблені і реалізуються програми, що забезпечують прийнятний рівень безпеки та надійності діючих енергоблоків. Це щоденна турбота персоналу атомної енергетики на всіх її рівнях. Але, дивна річ, НАЕК «Енергоатом», даючи країні більше половини потрібної їй електроенергії, балансує на межі банкрутства і шукає гроші на підвищення безпеки по всьому світу. І це в країні, яка пережила Чорнобиль. Політики різного рівня, особливо до чорнобильських дат, багато просторікують про безпеку національної ядерної енергетики, але не вживають дієвих кроків, щоб створити відповідні економічні умови. Забувається наш так дорого набутий досвід — дешевше попередити аварію, ніж ліквідувати її наслідки.

Друге найважливіше завдання — продовження терміну експлуатації діючих енергоблоків. Сьогодні це, без перебільшення, програма виживання держави. Вже продовжено термін служби 7 із 15 атомних енергоблоків, які знаходяться зараз в експлуатації на українських АЕС. Є певні надії на те, що всі діючі енергоблоки наших атомних електростанцій попрацюють на Україну ще, як мінімум, років 20. Але що далі? Адже перші два «продовжених» енергоблоки Рівненської АЕС повинні бути зупинені в 2030–2031 роках. А слідом за ними повинні виводитися з експлуатації енергоблоки №1 та №2 Южно-Української АЕС. Разом майже 3000 МВт ядерних потужностей можуть бути зупинені ще до 2035 року. Тому нам вкрай потрібні заміщуючі потужності. Хочемо нагадати, що рішення про завершення будівництва енергоблоків №3 та №4 Хмельницької АЕС було прийнято у 2005 році! Минуло вже 13 років, а «віз і нині там». Згода українського суспільства на добудову цих енергоблоків давно є. Влада ж не завжди поспішає виконувати навіть власні рішення. Будувати чи не будувати заміщуючі ядерні потужності? Рішення повинно бути прийнято негайно. Чи Україна відмовляється від ядерної енергетики? Таке рішення також можливе, але що натомість?

Нарешті, є й інші принципові питання, пов'язані з будівництвом нових потужностей. Перше з них — тип ядерних енергоблоків. Очевидно, що остаточне рішення має бути прийнято в результаті тендерів. Але, в загальному плані, державі вже сьогодні треба визначити свою позицію. Україна експлуатує ядерні енергоблоки з водою під тиском, які займали, займають і будуть займати лідируючу позицію у світі у довгостроковій перспективі. Для експлуатації такого типу установок у країні є відповідна інфраструктура (наука, проектування, машинобудування, приладобудування і т.д.). Звичайно, можна обговорювати питання переходу на інші технології, але треба «сім разів відміряти, перш ніж один раз відрізати».

Спорудження нових енергоблоків краще виконати на майданчиках діючих АЕС, але можна їх будувати і на нових майданчиках. Тож країна потребує кадастру майданчиків для перспективного розміщення АЕС. І такий документ був розроблений ще у 2012 році. Але не затверджений. Відтак, затвердження кадастру є важливим, першочерговим завданням. Країні вже час мати проект тендерних документів, у яких було б відображено розуміння того, що ми хочемо побудувати, які критерії необхідно висунути до потенційного постачальника нових ядерних енергоблоків. Підготовка пакета тендерних вимог займе тривалий час.

Тож очевидно, що і для ядерної енергетики терміново потрібна конкретна програма дій. В оцінках обсягу виробництва і споживання електроенергії в короткостроковій перспективі розумно виходити з сьогоднішнього стану. Це означає, що до 2035 року сумарні потужності ядерних енергоблоків треба утримувати на рівні 15 ГВт. Ті енергоблоки, які вибуватимуть «за віком», слід своєчасно заміщати новими. Час не чекає. Потрібні рішення і потрібні конкретні дії.

Автори статті — члени Українського ядерного товариства:
екс-голова Держкоматома України Григорій КОПЧИНСЬКИЙ,
заслужений енергетик України Віктор ШЕНДЕРОВИЧ,
екс-заступник міністра палива та енергетики України Микола ШТЕЙНБЕРГ

(Закінчення буде)

Держава має підвищувати соціальну захищеність громадян і справедливість при виконанні нею своїх соціальних зобов'язань

КУЛЬТУРНО-МАСОВІ І СПОРТИВНО-ОЗДОРОВЧІ ЗАХОДИ ЗА ПІДТРИМКИ СОЦІАЛЬНИХ ПАРТНЕРІВ

«Місто дитинства»

На площі Палацу культури Южно-Українського енергокомплексу було підбито підсумки III Міжнародного фестивалю-конкурсу вокального мистецтва «Місто дитинства». Головного призу — Гран-прі та сертифіката на 10 тисяч гривень удостоєна білоруська співачка Катерина Сичевська. Дипломами та сертифікатами на 2 тисячі гривень нагороджено лауреатів 1-го ступеня. Решта учасників пісенного фестивалю отримали подарунки від організаторів і спонсорів.

Фестиваль, на який з'їхалися учасники з різних куточків України, Латвії, Грузії, Молдови, Республіки Білорусь, Сирії та Румунії, тривав три дні в режимі реального спілкування конкурсантів і журі. Він став масштабним культурним заходом для міста-супутника атомної станції. Співорганізаторами пісенного конкурсу були адміністрація та профспілковий комітет ВП ЮУАЕС.

Переможців і учасників III Міжнародного фестивалю-конкурсу вокального мистецтва «Місто дитинства» привітав генеральний директор Южно-Українського енергокомплексу Володимир Лісніченко. «Сподіваюся, за ці дні ви знайшли багато хороших друзів, а у ваших серцях стало трохи більше доброти, радості та веселощів. І найголовніше — роз'їхавшись по своїх містах і країнах, ви заберете з собою частинку нашого міста, основного підприємства та його трудового колективу. А у вашій свідомості зміцниться впевненість, що атомна енергетика — це безпечно та надійно», — сказав В. Лісніченко та побажав усім подальших творчих успіхів і звершень.

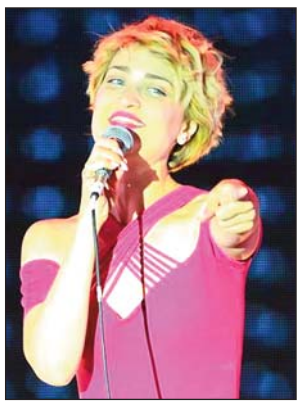

День народження міста енергетиків

ЮЖНОУКРАЇНСЬК

Є на Миколаївщині місто,
В ньому так затишно й чисто.
В місті проживаємо ти і я,
Разом — ми енергетиків сім'я.
Для малят — це дитинства країна.
Лине понад Бугом пісня солов'їна.
Сюди вертають зі світів далеких журавлі.
Южноукраїнськ — найкраще місто
на землі.

Це рядки із привітання рідному місту, в якого 26 травня день народження, від його мешканки Олени Гаврилюк, вона зі сторінок «Атомника України» звертається до южноукраїнців:

Щиро вітаю зі святом міста!
Хай береже нас Матінка Пречиста.
Зичу миру, злагоди для вас
В цей нелегкий для України час.

«З 1976 року я проживаю у місті атомників разом з дітьми, а тепер уже й онуками. Спершу працювала на будівництві, тож з гордістю знайомлю онуків зі славетною історією Южноукраїнська, з будівлями, у які закладена часточка і моєї праці», — **написала Олена ГАВРИЛЮК.**

«РІВНО100»

Тринадцятеро працівників Рівненської АЕС стали призерами щорічного Всеукраїнського веломарафону «Рівно100», який проводиться з метою популяризації здорового способу життя, велоспорту та велотуризму серед населення на території Рівненської області.

«Рівно100» — це одна із наймасштабніших велоподій Рівненщини, в якій кожен із майже двохсот учасників мав подолати 100 км на велосипеді у компанії однодумців, друзів та товаришів. Маршрут, за яким їхали велосипедисти, проходив незавантаженими автомобільними дорогами «Медового кола», через популярні туристичні місця Рівненського району, на підкорення якого відводилося десять годин. Боротьба за першість тривала у п'яти вікових категоріях серед чоловіків та жінок.

Вдалою та насиченою на незабутні враження видалася цьогорічна Рівненська велосотка для 13-ти учасників у складі найбільшої команди, яка представляла найпотужніше енергогенеруюче підприємство північно-західного регіону України — Рівненську АЕС. Серед атомників — генеральний директор РАЕС Павло Павлишин, працівники та представники велокоманди електростанції «РАЕС team».

Як розповів капітан велокоманди «РАЕС team» Олександр Кудрик, маршрут веломарафону був нелегким, адже містив елементи «Париж-Рубе» — це легендарна гонка, що проходить кам'яними дорогами Франції. «Штормовий зустрічний вітер, декілька ділянок старовинної бруківки та круті підйоми не зупинили велоенергетиків на шляху до перемоги. Дистанція долалася на одному подиху, адже проходила вона мальовничими краями та історичними місцями: дорогою Суського ботанічного заказника, поряд із знаменитим «Тунелем кохання», руїнами Клеванського замку, культурно-археологічним комплексом «Пересопниця», збудованим на території древнього городища. Безперечно, Рівненська сотка була наймальовничішою сткою України».

За результатами «Рівно 100» велолюбителі РАЕС продемонстрували достойний приклад для наслідування та свою майстерність, посівши призові місця. Генеральний директор РАЕС Павло Павлишин у своїй віковій категорії з часом 4 год. 30 хв. фінішував другим, покращивши минулорічний результат. Олександр Кудрик виборов третє місце у наймасовішій категорії «Чоловіки 30-39» та посів четверте місце у загальному заліку серед всіх учасників. Дівчата Єлизавета Кудрик з часом 4:57 та Олена Шикова (4:31) стали срібними призерками у своїх вікових групах.

Гарні результати й у інших працівників РАЕС — а це Віталій Талах, Сергій Муравинець, Олександр Карпович, Денис Шиков, Віктор Бондарчук, Віталій Кравець, Олександр Чурилович, Євген Остапович, Юрій Остапов. До слова, Юрія Остапова у соцмережах прозвали «людиною зі сталевими ногами», тому що він здолав велогонку на звичайному велосипеді «Україна». Єдиний, кому не пощастило дістатися фінішу, — це Микола Мордас, у якого на 11-му кілометрі зламався його двоколісний друг.

Велоспортсмени РАЕС висловлюють подяку адміністрації та профспілковому комітету електростанції за сприяння в організації поїздки. Наразі вони готуються до участі у черговій спортивній події року на Рівненській АЕС — веломарафону «100ВЕЛОwatt», який стартуватиме 16 червня та проходитиме на підтримку продовження терміну експлуатації енергоблока №3.

ДОБРА НОВИНА

Верховна Рада ухвалила в першому читанні законопроект №3131 про внесення змін до ст. 11 закону «Про управління об'єктами державної власності» щодо впорядкування процедури відчуження суб'єктами господарювання державного сектора економіки житла своїм працівникам.

За законопроект у першому читанні проголосувало 244 народні депутати.

«В Україні склалася ситуація, коли працівники держпідприємств, які проживають в будинку, який знаходиться на балансі підприємства, не можуть отримати це житло у власність. Це стосується не всіх підприємств, а тих, частка держави в яких становить 100% і які, відповідно, не підлягають приватизації», — пояснив позафракційний нардеп Анатолій Денисенко.

За словами депутата від «Самопомочі» Вікторії Войціцької, цей документ дозволить приватизувати житло співробітникам таких держпідприємств, як «Енергоатом» і «Укренерго».

ІНФОРМУЄ ДАЗВ УКРАЇНИ

Основний акцент — на наукові дослідження

Екосистеми Чорнобильського радіаційно-екологічного біосферного заповідника повернулися до стану, в якому вони були майже 100 років тому

«Офіційно у 2016 році Указом Президента України на території зони відчуження було створено Чорнобильський радіаційно-екологічний біосферний заповідник, який тут існував ще з 1986 року у форматі території з обмеженим доступом. Природні комплекси швидкими темпами відновилися, розвиваючись за своїми законами без впливу людини. І зараз екосистеми зони відчуження повернулися до стану, в якому вони були майже 100 років тому. Сьогодні лише на 10% цієї території працюють люди, а решта 90% — це дика природа, яка є місцем багатьох червонокнижних тварин та рослин, яких маємо оберігати, і це є основною місією в діяльності заповідника», — зазначив Голова Державного агентства України з управління зоною відчуження Віталій Петрук.

Заповідник займає 85% території зони відчуження, так звану «30-ку», іншу територію становить «10-ка», що є найщільніше забрудненою радіонуклідами територією навколо Чорнобильської АЕС. Межі заповідника дорівнюють межам зони відчуження, визначеним ще 32 роки тому.

Віталій Петрук також підкреслив, що для збереження біорізноманіття флори та фауни зони відчуження основний акцент у роботі підприємства робиться на наукових дослідженнях. Саме отримання офіційного статусу зробило цю територію доступною для українських та зарубіжних експертів.

«Раніше використовувати результати досліджень, здійснених у зоні відчуження, можна було лише з дозволу Кабінету Міністрів України, тому більшість іноземних науковців проводили свої дослідження на території Білорусі, у зв'язку з цим ми проініціювали ще одну важливу зміну в українському законодавстві, яка посприяла появі міжнародних науково-дослідних проектів на цій території і наукова діяльність у зоні відчуження почала розвиватися набагато активніше», — підкреслив голова ДАЗВ.

Сьогодні основна кількість наукових проектів спрямована на дослідження впливу аварії та радіації на флору й фауну. Науковці вивчають вовків, коней Пржевальського і птахів, а також досліджують варіанти очищення ґрунтів від радіонуклідів. Наприклад, одним з цікавих проектів минулого року стала експериментальна висадка швидкоростучих дерев павловнії, які, за попередніми даними, можуть поглинати більшу кількість радіонуклідів, ніж звичайні дерева.

ДЛЯ ВІДПОЧИНКУ СПІЛЧАН

База «Чайка» — золотой юбиляр

Ежегодно на базе отдыха гидрометаллургического завода ВостГОКа «Чайка» отдыхают и набираются сил заводчане со своими семьями. На фоне пения птиц звучат веселые, звонкие детские голоса. Однажды я слышала, как девочка с восторгом пела: «Душа моя, как чайка, раскрыла свои крылья и обнимает эту красоту».

Заводчане очень любят свою «Чайку». С благодарностью вспоминают, как отдыхалось в тот или другой год, как по вечерам солировали наши певуньи и проводились коллективные и семейные праздники, как на рыбалке был хороший улов, как играли команды волейболистов или футболистов на спортивных площадках. На базе созданы не только чудесные условия для отдыха на любой вкус, но и обустроен надлежащий быт.

С благодарностью вспоминаем о тех, кто спланировал и создал эту красоту, о первом директоре ГМЗ В.Ф. Семченко. Его имя как символ целого поколения людей, участвовавших в создании и развитии любимой базы — чудесного городка отдыха на реке Ингулец.

В этом году к «Чайке» присоединилась и база отдыха ЖДЦ, а это значит, что и забот прибавилось, но они приятные, потому что все запланированное будет сделано во благо наших трудящихся.

Не пересчитать всех работ, проводимых на базе в настоящее время к юбилею и встрече отдыхающих, ведь уже в начале июня состоится торжественное ее открытие. Юбилярша, как гостеприимная хозяйка, приглашает всех желающих оздоровиться, отдохнуть и вместе отпраздновать 50-летие.

Ангелина БРЕУС

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Атомник України
Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Жилянська, 5-б, оф. 5, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»
Головний редактор Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: (044) 590-18-22
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766
За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»: 04073, м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 5000